

عنوان مقاله:

تحلیل تغییرپذیری فضایی پهنه های آگروکلیمایی مساعد کشت گیاه گل محمدی تحت خط سیرهای چهارگانه انتشار دی اکسید کربن مطالعه موردی: شهرستان های کاشان، نطنز، اردستان و آران بیدگل

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره 21، شماره 62 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

زهرا سادات جلالی چیمه - : *phd Student of Climatology, Tourism Research Center, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran*

امیر گندمکار - : *Assistant Professor Tourism Research Center, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran*

مرتضی خداقلی - : *Associated Professor Department Of Rangeland Research, Research Institute of Forests and Rangelands, Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Tehran, Iran*

حسین بتولی - : *Assistant Professor Department Of Botany Research, Kashan Botanical Garden, Research Institute of Forests and Rangelands Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

کشاورزی، به عنوان یکی از مهمترین فعالیت های اقتصادی انسان، در ارتباط نزدیک با شرایط اقلیم شناختی محیط بوده و هرگونه تغییر در شرایط اقلیم شناختی می تواند، تغییرات بارزی در کشاورزی داشته باشد. هدف اساسی این پژوهش، بررسی تغییرات فضایی نواحی مساعد کشت باغات گل محمدی در شهرستان های شمالی استان اصفهان شامل کاشان، نطنز، اردستان و آران بیدگل، تحت ۴ خط سیر انتشار دی اکسید کربن سال ۲۰۵۰ است. دو دسته از عوامل دخیل در کشت گیاه گل محمدی شامل، عوامل محیطی (توپوگرافی، خاک) و عوامل اقلیمی استخراج گردید و با تکیه بر این عوامل، پهنه های مساعد کشت گیاه گل محمدی در منطقه مورد مطالعه، با استفاده از تابع برهم نهی گامای فازی شناسایی گردید. در مرحله بعد با شبیه سازی عناصر اقلیمی منطقه در سال ۲۰۵۰، تحت ۴ خط سیر انتشار دی اکسید کربن گزارش پنجم IPCC، با جایگزینی متغیرهای اقلیمی شبیه سازی شده سال ۲۰۵۰ تحت ۴ خط سیر مذکور، با اجرای مجدد تابع گامای فازی، پهنه های مساعد کشت گل محمدی در منطقه در هر سناریو مشخص گردید. نتایج نشان داد که در اقلیم دوره پایه حدود ۳۳٪ از مساحت منطقه (برابر ۹۰۲۵ کیلومتر مربع) دارای استعداد اقلیمی مناسب برای کشت گل محمدی داشته و بیش از ۶۷ درصد از مساحت منطقه دارای استعداد ضعیفی است. نتایج حاصل از شبیه سازی شرایط اقلیمی سال ۲۰۵۰، تحت ۴ خط سیر انتشار دی اکسید کربن، بیانگر آن بود که در تحت همه سناریوها، نواحی مساعد برای کشت گل محمدی در منطقه مورد مطالعه افزایش داشته است. در خط سیر انتشار ۵/۸ بیشترین طبقه آگروکلیمایی قابلیت کشت باغات گل محمدی، بیشترین افزایش را داشته است. به طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که تغییر اقلیم برای کاشت گل محمدی نه تنها تهدید به شمار نمی رود بلکه زمینه توسعه بیشتر کشت این گیاه را فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

Rosa damascena mill, Climate change, Carbon Dioxide Distribution (RCP), Isfahan Province
گل محمدی، تغییر اقلیم، خط سیر انتشار دی اکسید کربن، استان اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1230330>

